

Manuscript ID	TMN-12-04-2026-42	Article type	Original Research Article
Received	10 September 2026	Revised	12 September 2026
Accepted	19 September 2026	Published online	19 September 2026
Volume / Issue	Vol. 12, Issue 04	Pages	536-546
DOI	https://doi.org/10.63300/tm12042026.42		

[ORIGINAL RESEARCH ARTICLE]

**கொரோனா காலத் தனிமைப்படுத்தலும் மனித உறவுகளும் -
வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியரின் ‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ நாடகத்தை**

முன்வைத்து

Quarantine during the COVID-19 Pandemic and Human Relationships-

A Study with Reference to William Shakespeare’s *Romeo and Juliet*

முனைவர் சி.சங்கீதா*,

உதவிப் பேராசிரியர் – தமிழ், கலசலிங்கம் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,

நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம், கிருஷ்ணன் கோயில், விருதுநகர் – 626126

Dr. C. Sangeetha,

Assistant Professor of Tamil,

Kalasalingam Academy of Research and Education,

(Deemed to be University)

Krishnankoil,

Virudhunagar – 626126,

Tamil Nadu, India.

**Corresponding Author: Dr. C. Sangeetha , Email: sangeetha.c@klu.ac.in*

Abstract

The COVID-19 pandemic constituted not merely a global public health crisis but also a significant socio-cultural disruption that transformed everyday life and human relationships. Measures such as lockdowns, quarantine, social distancing, and travel restrictions, implemented to contain the spread of the disease, profoundly altered patterns of social interaction and interpersonal relationships. Physical separation from family and loved ones, restricted mobility, prolonged waiting, and disruptions in communication emerged as significant dimensions of human experience during the pandemic.

Against this contemporary backdrop, the present study offers a rereading of William Shakespeare’s *Romeo and Juliet* through the lens of pandemic isolation and human relationships. In the concluding episodes of the play, the outbreak of plague creates social and spatial restrictions that prevent Friar John from delivering Friar Laurence’s message to Romeo. This interruption in communication initiates a chain of misunderstandings that ultimately

contributes to the tragic deaths of the lovers. Thus, disease in the play functions not merely as a medical condition but also as a social force that restricts mobility, disrupts communication, and profoundly affects human relationships.

The study examines the experiences of isolation, separation, waiting, communicative disruption, love, and human connectedness in *Romeo and Juliet* in relation to the lived experiences of quarantine during the COVID-19 pandemic. Employing a comparative rereading of pandemic experience and Shakespearean tragedy, the study demonstrates how a contemporary experience of global crisis can generate new interpretive possibilities for a canonical literary text. The article argues that the pandemic context enables a deeper understanding of the play's representation of isolation, failed communication, emotional separation, and the vulnerability of human relationships during periods of social crisis.

Keywords: *COVID-19 pandemic, quarantine, isolation, social distancing, communication, plague, Romeo and Juliet, human relationships, separation, rereading.*

ஆய்வுச் சுருக்கம்

கொரோனா பெருந்தொற்று மனித வரலாற்றில் மருத்துவப் பேரிடராக மட்டுமன்றி, சமூக மற்றும் பண்பாட்டு மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய முக்கிய நிகழ்வாகவும் அமைந்தது. நோய்த்தொற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட ஊரடங்கு, தனிமைப்படுத்தல், சமூக விலகல், பயணக் கட்டுப்பாடு போன்றவை மனிதர்களின் இயல்பான வாழ்க்கை முறையையும் உறவுகளையும் பெரிதும் மாற்றின. ஒருவரை ஒருவர் நேரில் சந்திக்க முடியாமை, அன்புக்குரியவர்களிடமிருந்து விலகி இருத்தல், செய்திகளுக்காகக் காத்திருத்தல், தகவல் தொடர்பில் ஏற்பட்ட தடைகள் ஆகியவை கொரோனா கால மனித அனுபவத்தின் முக்கியக் கூறுகளாக அமைந்தன.

இத்தகைய சமகால அனுபவத்தின் பின்னணியில் வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியரின் 'ரோமியோ-ஜூலியட்' நாடகத்தை மறுவாசிப்பு செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். நாடகத்தின் இறுதிப்பகுதியில் பிளேக் நோய் ஏற்படுத்தும் சமூகத் தடையும், அதன் காரணமாகத் துறவி ஜான் ரோமியோவிடம் கொண்டு செல்ல வேண்டிய செய்தி சென்றடையாமல் போவதும், பின்னர் உருவாகும் துயர நிகழ்வுகளும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இங்கு நோய் என்பது உடல்நலப் பிரச்சினையாக மட்டும் அமையாமல், மனிதர்களின் இயக்கத்தையும் தகவல் தொடர்பையும் கட்டுப்படுத்தும் சக்தியாக மாறுகிறது.

கொரோனா காலத் தனிமைப்படுத்தல் மற்றும் 'ரோமியோ-ஜூலியட்' நாடகத்தின் தனிமை, பிரிவு, காத்திருப்பு, தகவல் தொடர்பின்மை, அன்பு மற்றும் மனித உறவுகள் என்ற பொதுமனித அனுபவங்களின் அடிப்படையில் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. இதன் மூலம் சமகாலப்

பெருந்தொற்று அனுபவம் ஒரு பழைய இலக்கியப் படைப்பிற்கு எவ்வாறு புதிய வாசிப்புப் பொருளை உருவாக்குகிறது என்பது விளக்கப்படுகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: கொரோனா பெருந்தொற்று, தனிமைப்படுத்தல், தனிமை, மனித உறவுகள், தகவல் தொடர்பின்மை, பிளேக், ரோமியோ, ஜூலியட், பிரிவு, மறுவாசிப்பு.

முன்னுரை

மனிதனுடைய அன்றாட வாழ்க்கை குடும்பம், உறவினர், நண்பர்கள், கல்வி நிறுவனம், பணியிடம், சமூக அமைப்புகள் போன்ற பல்வேறு உறவுகளின் வழியாகக் கட்டமைக்கப்படுகிறது. நேரடிச் சந்திப்பு, உரையாடல், உணர்வுப் பகிர்வு, பரஸ்பர உதவி ஆகியவை மனித உறவுகளின் அடிப்படைத் தேவைகளாக விளங்குகின்றன.

ஆனால் பெருந்தொற்றுகள் இவ்வியல்பான சமூக வாழ்க்கையில் திடீர் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. நோய்த்தொற்றைத் தடுப்பதற்காக மனிதர்களின் இயக்கம் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவர் விலகி இருக்க வேண்டிய நிலை உருவாகிறது. இதனால் தனிமைப்படுத்தல் என்பது மருத்துவ நடவடிக்கையாக மட்டுமன்றி, சமூக வாழ்வின் முக்கிய அனுபவமாகவும் மாறுகிறது. கொரோனா பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் இந்நிலை உலகளாவிய அளவில் வெளிப்பட்டது. நோய்த்தொற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக மக்கள் வீட்டிலேயே இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. நோய்த்தொற்றுக்குள்ளானவர்கள் மற்றும் அவர்களுடன் தொடர்புடையவர்கள் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பிறரிடமிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டனர். தமிழில் வெளியான அக்காலப் பதிவுகளிலும் வீட்டுத் தனிமைப்படுத்தல் மற்றும் பிறரிடமிருந்து விலகி இருப்பதற்கான நடைமுறைகள் விரிவாகப் பதிவாகியுள்ளன.

தனிமைப்படுத்தலின் தாக்கம் உடலோடு முடிவடையவில்லை. மனிதர்களுக்கிடையிலான நேரடித் தொடர்பு குறைந்ததால், தனிமை, பிரிவு, காத்திருப்பு, அச்சம், தகவல் தொடர்பின்மை போன்ற உணர்வுகளும் தீவிரமடைந்தன. இதனால் கொரோனா கால அனுபவம் மருத்துவ வரலாற்றைத் தாண்டி சமூக மற்றும் இலக்கிய ஆய்வுகளுக்கும் முக்கியமானதாகிறது. இத்தகைய பின்னணியில் ‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ நாடகம் புதிய வாசிப்பிற்கு உரியதாகிறது. ஏனெனில் நாடகத்தின் இறுதியில் பிளேக் நோய் காரணமாக உருவாகும் தனிமைப்படுத்தல் மற்றும் தகவல் தொடர்பின்மை ஆகியவை காதலர்களின் வாழ்க்கையைத் தீர்மானிக்கின்றன. ‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ நாடகத்தை வெறும் காதல் துயர நாடகமாக அணுகாமல், பெருந்தொற்று – தனிமைப்படுத்தல் – தகவல் தொடர்பு – மனித உறவுகள் என்ற சமகாலக் கண்ணோட்டத்தின் வழியாக மறுவாசிப்பு செய்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

கொரோனா பெருந்தொற்றும் தனிமைப்படுத்தலும்

கொரோனா பெருந்தொற்று மனிதர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையின் அடிப்படை இயல்புகளை மாற்றியமைத்தது. கல்வி, வேலை, பயணம், வணிகம், சமூக நிகழ்வுகள், குடும்பங்களின் சந்திப்புகள் எனப் பல செயல்பாடுகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. நோய்த்தொற்று பரவலைத் தடுப்பதற்காக மக்கள் தங்களின் வழக்கமான நடைமுறைகளைக் குறைக்க வேண்டியிருந்தது. இந்நிலையில் தனிமைப்படுத்தல் முக்கியமான பாதுகாப்பு நடவடிக்கையாக அமைந்தது. நோய்த்தொற்றுக்குள்ளானவர்கள் மற்றவர்களிடமிருந்து விலகி இருக்க வேண்டியிருந்தது. அவர்களுடன் தொடர்புடையவர்களும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு தனிமைப்படுத்தப்பட்டனர். இதனால் “தனித்திருத்தல்” என்பது தனிப்பட்ட விருப்பம் என்ற நிலையைத் தாண்டி, சமூகப் பொறுப்பின் ஒரு வடிவமாகப் பார்க்கப்பட்டது.

தமிழில் வெளிவந்த கொரோனா காலப் பதிவுகள் வீட்டுத் தனிமைப்படுத்தலின் நடைமுறைகளையும், பிறருடன் நேரடித் தொடர்பைக் குறைப்பதன் அவசியத்தையும் எடுத்துரைத்துள்ளன. நோய்த்தொற்றுக்குள்ளானவர் தனியாக இருப்பது, தனிப்பட்ட பொருட்களைப் பிறருடன் பகிராமல் இருப்பது, குடும்ப உறுப்பினர்களிடமிருந்து பாதுகாப்பான இடைவெளியைப் பேணுவது போன்ற நடைமுறைகள் அக்கால வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாகின.

இங்கு தனிமைப்படுத்தல் என்பது ஒரே நேரத்தில் பாதுகாப்பையும் பிரிவையும் உருவாக்குகிறது. ஒருவரை மற்றவரிடமிருந்து விலக்கி வைப்பதன் மூலம் நோய்த்தொற்று பரவலைத் தடுக்க முடியும். ஆனால் அதே விலகல் மனிதர்களின் இயல்பான உறவுகளையும் தற்காலிகமாகக் கட்டுப்படுத்துகிறது.

இதனால் கொரோனா காலத்தில் “அருகில் இருப்பது” என்ற கருத்துக்கே புதிய பொருள் ஏற்பட்டது. அன்புக்குரிய ஒருவரிடம் உடனிருப்பது அன்பின் வெளிப்பாடாக இருந்த நிலையில், சில சூழல்களில் அவரிடமிருந்து விலகி இருப்பதே அன்பின் வெளிப்பாடாக மாறியது. பிறரைக் காப்பதற்காக அவர்களிடமிருந்து விலக வேண்டிய முரண்பாடான சூழல் உருவானது.

தனிமைப்படுத்துதலும் காத்திருத்தலும்

தனிமைப்படுத்தல் உடல் ரீதியான பிரிவை உருவாக்குகிறது. அந்தப் பிரிவு தொடர்ந்து நீளும்போது தனிமை உணர்வாக மாறுகிறது. தனிமை என்பது ஒருவரைச் சுற்றிலும் யாரும் இல்லாத நிலை மட்டுமல்ல; தன்னுடைய உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள முடியாத நிலையும் தனிமையின் ஒரு வடிவமாகும்.

கொரோனா காலத்தில் குடும்பத்தினரையும் நண்பர்களையும் நேரில் சந்திக்க முடியாத நிலை பலருக்கு ஏற்பட்டது. கல்வி நிறுவனங்களில் பயிலும் மாணவர்கள் ஆசிரியர்களையும் நண்பர்களையும் நேரில் சந்திக்க முடியாத சூழலை எதிர்கொண்டனர். பணியிட உறவுகளும் மாறின. இதனால் சமூகத் தொடர்புகளின் வழக்கமான வடிவங்கள் தற்காலிகமாகக் குறைந்தன. இந்நிலையில் காத்திருப்பு ஒரு முக்கியமான மனித அனுபவமாக மாறியது. கட்டுப்பாடுகள் எப்போது நீங்கும், இயல்பான வாழ்க்கை எப்போது திரும்பும், அன்புக்குரியவர்களை எப்போது சந்திக்க முடியும் என்பன போன்ற எதிர்பார்ப்புகள் மனிதர்களின் மனநிலையை ஆக்கிரமித்தன. காத்திருப்புடன் தகவல் தொடர்பும் நெருங்கிய தொடர்புடையது. ஒருவர் தனிமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் போது அவருடைய நிலையை அறிய மற்றொருவர் செய்திக்காகக் காத்திருக்கலாம். செய்தி தாமதமாகும்போது கவலை அதிகரிக்கலாம். செய்தி கிடைக்காதபோது தவறான புரிதல் உருவாகலாம். இந்த அனுபவமே ‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ நாடகத்தின் முக்கியமான துயரக் கூறுகளில் ஒன்றாக விளங்குகிறது.

ஒப்பீட்டுக் கூறுகள்	கொரோனா பெருந்தொற்று அனுபவம்	‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ நாடக அனுபவம்
மருத்துவக் காரணி	சார்ஸ்-கோவ்-2 (COVID-19) பெருந்தொற்று ¹	பிளேக் (Plague / Bubonic Plague) கொள்ளைநோய் ¹
தடுப்பு நடவடிக்கை	ஊரடங்கு, வீட்டுத் தனிமைப்படுத்தல், சமூக விலகல் ¹	வீடுகள் முத்திரையிடப்படுதல், நகர்வுக் கட்டுப்பாடு ¹
தகவல் தொடர்பு முறை	டிஜிட்டல் ஊடகங்கள் இருப்பினும் உடல்சார் உடனிருப்பின்மை ¹	தூதர்கள் வழி கடிதப் பரிமாற்றம் (துறவி ஜான் முடக்கப்படுதல்) ¹
உளவியல் தாக்கம்	கவலை, அச்சம், அன்புக்குரியவர்களுக்காகத் தொடர் காத்திருப்பு ¹	உண்மையான தகவல் அறியாது தவறான புரிதலால் துயரம் எய்துதல் ¹
சமூகப் பரிமாணம்	பாதுகாப்பிற்காக விலகியிருத்தல் எனும் புதிய அன்பு நெறி ¹	வெளிப்புறச் சமூகத் தடையால் தனிப்பட்ட உறவு முறிதல் ¹

தகவல் தொடர்பின்மை: கொரோனாவிலிருந்து ‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ வரை

மனித உறவுகள் மகிழ்வாக வாழ்வதற்குத் தகவல் தொடர்பு இன்றியமையாதது. ஒருவரின் நிலையை மற்றொருவர் அறிந்து கொள்வதும் எண்ணங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதும் தேவையான நேரத்தில் உதவி செய்வதும் தொடர்பின் வழியே நிகழ்கின்றன. கொரோனா காலத்தில் நேரடித் தொடர்பு கட்டுப்படுத்தப்பட்டதால் பல்வேறு தொலைத்தொடர்பு வழிமுறைகள் முக்கியத்துவம் பெற்றன. இருந்தபோதிலும், செய்தி பரிமாற்றம் எப்போதும் முழுமையான புரிதலை உறுதி செய்யாது. ஒரு செய்தி தாமதமாகலாம், தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படலாம், உரிய நபரைச் சென்றடையாமல் போகலாம்.

‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ நாடகத்தில் இவ்வகையான தகவல் தொடர்புத் தோல்வி மிகப் பெரிய துயரத்தை உருவாக்குகிறது. ஜூலியட்டைச் சார்ந்த திட்டத்தின் உண்மையை ரோமியோ அறிய வேண்டும். அந்தச் செய்தியை எடுத்துச் செல்லும் பொறுப்பு துறவி ஜானுக்கு வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் பிளேக் நோய் காரணமாக ஏற்பட்ட சமூகக் கட்டுப்பாடு அவருடைய பயணத்தைத் தடுக்கிறது. இதனால் செய்தி ரோமியோவைச் சென்றடையவில்லை.

ரோமியோவிடம் உண்மையான தகவல் இல்லாத நிலையில், அவர் ஜூலியட் இறந்துவிட்டதாக நம்புகிறார். இந்தத் தவறான புரிதலே பின்னர் தொடர்ச்சியான துயர நிகழ்வுகளுக்கு வழிவகுக்கிறது. இங்கு நாடகத்தின் துயரத்திற்குக் காரணம் காதலர்களின் உணர்வுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றம் அல்ல. மாறாக, உண்மையான தகவல் சரியான நேரத்தில் சென்றடையாததே முக்கியக் காரணமாகிறது.

இதுவே கொரோனா கால வாசிப்பில் இந்நாடகத்திற்கு புதிய முக்கியத்துவத்தை வழங்குகிறது. பெருந்தொற்று சூழலில் சமூக இயக்கம் கட்டுப்படுத்தப்படும்போது தகவல் தொடர்பும் பாதிக்கப்படலாம். ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்க முடியாத நிலையில் செய்தி, நம்பிக்கை மற்றும் காத்திருப்பு ஆகியவை மனித உறவுகளின் முக்கியமான கூறுகளாக மாறுகின்றன.

‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ நாடகத்தில் பிளேக்கும் சமூகத் தடையும்

‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ நாடகம் காதலின் துயர முடிவை மையமாகக் கொண்டிருந்தாலும், அதன் இறுதிப் பகுதி பெருந்தொற்றின் சமூக விளைவுகளைப் புரிந்துகொள்ளும் முக்கியமான இடமாக அமைகிறது. பிளேக் நோய் காரணமாக துறவி ஜான் தனிமைப்படுத்தப்படுகிறார். அவர் ரோமியோவிடம் கொண்டு செல்ல வேண்டிய செய்தியை எடுத்துச் செல்ல முடியாத நிலை உருவாகிறது. இங்கு தனிமைப்படுத்தல் ஒரு தனிநபரின் உடல்நிலை தொடர்பான நடவடிக்கையாக மட்டும் இல்லாமல், அவரது இயக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் சமூகச் செயல்பாடாகிறது.

இதன் விளைவாக தனிப்பட்ட உறவுகளின் மீது சமூகத் தடையின் தாக்கம் வெளிப்படுகிறது. ரோமியோவும் ஜூலியட்டும் ஒருவரை ஒருவர் அடைய விரும்புகின்றனர். அவர்களுக்கிடையே

தொடர்பை ஏற்படுத்த முயற்சியும் உள்ளது. ஆனால் வெளிப்புறச் சூழல் அவர்களின் முயற்சியை முறியடிக்கிறது.

கொரோனா காலத்திலும் இதேபோன்ற அனுபவம் வேறு வடிவத்தில் வெளிப்பட்டது. குடும்ப உறுப்பினரைச் சந்திக்க விரும்பினாலும் பயணக் கட்டுப்பாடு தடையாக இருந்தது. நோயுற்றவரைச் சந்திக்க விரும்பினாலும் மருத்துவ மற்றும் பாதுகாப்பு நடைமுறைகள் தடையாக இருந்தன எனவே தனிமைப்படுத்தல் தனிநபரின் விருப்பத்திற்கும் சமூகப் பாதுகாப்பிற்குமான உறவைப் பற்றிய கேள்வியை எழுப்பியது.

‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ நாடகத்தின் பிளேக் சம்பவம் இதையே இலக்கிய வடிவில் வெளிப்படுத்துகிறது. நோய்த்தொற்றைத் தடுப்பதற்கான சமூகக் கட்டுப்பாடு, எதிர்பாராத விதமாக ஒரு தனிப்பட்ட உறவின் துயர முடிவை உருவாக்குகிறது.

இவ்வாய்வு இந்நாடகத்தின் பிளேக் பின்னணியைத் தனிமைப்படுத்தல் மற்றும் தகவல் தொடர்பின்மை ஆகியவற்றோடு தொடர்புபடுத்துகிறது. குறிப்பாக, நிக்கோல் டிவால் (Nichole DeWall, 2023) மற்றும் மக்தி ஜோமா செய்யித் (Magdy Gomaa Sayed, 2024) ஆகியோரின் சமகால ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுவது போல, கொரோனா பெருந்தொற்றின் காலத்தில் வெளியான சமீபத்திய திறனாய்வுகள் ‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ நாடகத்தைப் பெருந்தொற்று அனுபவத்தோடு பொருத்திப் பார்க்கின்றன.

பெருந்தொற்றுக் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கை	முதன்மை நோக்கம்	சமூகப் பாதிப்புகள்	நாடகக் கதைக்கள விளைவுகள்
பயணக் கட்டுப்பாடுகள்	நோய்த்தொற்று பரவலைத் தடுத்தல் ¹	தனிமனித சுதந்திரம் மற்றும் இயக்க முடக்கம் ¹	மாண்டுவா நகரத்திற்குத் துறவி ஜான் செல்ல இயலாமை ¹
கட்டாய தனிமைப்படுத்தல்	தொற்றாளர்களைச் சமூகத்திலிருந்து பிரித்தல் ¹	தனிமை உணர்வு மற்றும் தகவல் தொடர்பு அற்ற நிலை ¹	வீடோடு முடக்கப்பட்டதால் செய்தி உறைந்துபோதல் ¹

தகவல் முடக்கம்	நோய்ப்பரவல் சூழலில் தொடர்பைக் குறைத்தல் ¹	தவறான தகவல்கள் மற்றும் ஊகங்கள் பெருகுதல் ¹	ஜூலியட்டின் போலி மரணத்தை உண்மை என ரோமியோ நம்புதல் ¹
----------------	---	---	---

கொரோனாவும் ரோமியோ-ஜூலியட்டும்

கொரோனா பெருந்தொற்று அனுபவத்திற்குப் பிறகு ‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ நாடகத்தை வாசிக்கும்போது, பிளேக் சம்பவம் வெறும் கதைக்கள உத்தியாகத் (plot device) தோன்றுவதில்லை. மாறாக, பெருந்தொற்றால் மனிதர்களின் இயக்கமும் தொடர்பும் எவ்வாறு கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைக் காட்டும் விதமாக விளங்குகிறது.

ஜூலியட் உயிருடன் இருப்பதை ரோமியோ அறியவில்லை. உண்மையான தகவல் அவரிடம் இல்லை. அந்தத் தகவல் இல்லாமையே அவரது முடிவை நிர்ணயிக்கிறது. இங்கு “அறிவின்மை” என்பது தனிப்பட்ட குறையாக இல்லை; அது சமூகத் தொடர்புத் தடையால் உருவான சூழலியல் நிலையாகும்.

கொரோனா காலத்தில் தகவல் கிடைப்பது வாழ்க்கையின் முக்கிய அம்சமாக மாறியது. நோய்த்தொற்று குறித்த செய்திகள், குடும்ப உறுப்பினர்களின் உடல்நிலை, மருத்துவத் தகவல்கள், பயணக் கட்டுப்பாடுகள், ஊரடங்கு அறிவிப்புகள் ஆகிய அனைத்தும் மனிதர்களின் அன்றாட முடிவுகளைப் பாதித்தன.

ஆனால் அதிகமான தகவல்கள் கிடைத்த காலமாக இருந்தபோதிலும், அன்புக்குரியவரின் அருகில் இருக்க முடியாத நிலை நீடித்தது. இதனால் தகவல் தொடர்பின் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கும் மனித உடனிருப்பின் தேவைக்கும் இடையிலான வேறுபாடு வெளிப்பட்டது.

‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ நாடகத்தில் தொழில்நுட்பத் தொடர்பு இல்லாத காலமாக இருந்தாலும், மனிதர்களின் தொடர்பு முறையே நெருக்கடிக்கு உள்ளாகிறது. கொரோனா காலத்தில் தொழில்நுட்பத் தொடர்பு இருந்தபோதிலும், உடல் ரீதியான பிரிவு நீடித்தது. இரண்டு காலங்களிலும் வேறுபட்ட சூழல்கள் இருந்தாலும், அன்புக்குரியவரை அடைய முடியாமை என்ற உணர்வு பொதுவாகத் தொடர்கிறது. இவ்வகையில் கொரோனா கால அனுபவம் ‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ நாடகத்துடன் பொருந்தி வருவதை உணர முடிகிறது.

தனிமைப்படுத்துதலும் பாதுகாப்பும்

பெருந்தொற்றுக் காலத் தனிமைப்படுத்தலை ஒரே கோணத்தில் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அது நோய்த்தொற்றைத் தடுக்கும் பாதுகாப்பு நடவடிக்கையாகவும், மனிதர்களுக்கிடையிலான பிரிவை உருவாக்கும் சமூகச் செயல்பாடாகவும் உள்ளது.

கொரோனா காலத்தில் ஒருவர் தனிமைப்படுத்தப்படுவது அவரையும் அவரைச் சுற்றியுள்ளவர்களையும் பாதுகாப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டது. எனவே தனிமைப்படுத்தலுக்குச் சமூகப் பொறுப்பு என்ற பரிமாணம் இருந்தது. ஆனால் இலக்கியத்தில் தனிமைப்படுத்தல் மனித உறவுகளின் சிக்கல்களையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ நாடகத்தில் பிளேக் காரணமாக ஏற்பட்ட தனிமைப்படுத்தல் செய்தித் தொடர்பைத் தடுத்தது. அந்தத் தொடர்புத் தடையின் விளைவு தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் பேரழிவை ஏற்படுத்தியது.

இதனால் தனிமைப்படுத்தல் என்பது வெறும் விலகி இருப்பது என்ற ஒற்றைப் பரிமாணப் பொருளைக் கொண்டது அல்ல. யாரிடமிருந்து விலகுகிறோம், ஏன் விலகுகிறோம், அந்த விலகலின் சமூகப் பயன் என்ன, மற்றும் அதன் மனித விளைவு என்ன என்ற ஆழமான வினாக்களையும் அது எழுப்புகிறது. கொரோனா கால அனுபவத்தின் பின்னணியில் இந்தக் கேள்விகள் இன்னும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. நோய்த்தொற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளின் அவசியத்தை ஏற்றுக்கொண்டபோதும், அவை மனித உறவுகளில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தையும் இலக்கியம் வழியாக ஆராய முடியும்.

காதலும் பிரிவும்

‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ நாடகத்தின் மையத்தில் காதல் இருந்தாலும், காதலர்களைச் சுற்றியுள்ள சமூகச் சூழலே அவர்களின் வாழ்க்கையைத் தீர்மானிக்கிறது. குடும்பப் பகை, சமூகக் கட்டுப்பாடு, மத அமைப்பு, பிளேக் மற்றும் தகவல் தொடர்புத் தடை ஆகியவை அவர்களின் உறவின் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

கொரோனா காலத்திலும் மனிதர்கள் தங்கள் அன்பை வெளிப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளை மாற்ற வேண்டியிருந்தது. சில நேரங்களில் நேரில் சென்று பார்ப்பதற்குப் பதிலாக தொலைபேசியில் பேச வேண்டியிருந்தது. சில நேரங்களில் சந்திக்காமல் இருப்பதே பாதுகாப்பானதாகக் கருதப்பட்டது. இதனால் “அருகில் இருப்பது” மற்றும் “அன்பாக இருப்பது” ஆகிய இரண்டிற்கும் இடையே புதிய உறவு உருவானது.

‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ நாடகத்தின் பிளேக் பின்னணியும் இதே முரண்பாட்டை வேறு வடிவில் காட்டுகிறது. மனிதர்கள் ஒன்றை ஒன்று அடைய விரும்பினாலும், நோய்த்தொற்று சார்ந்த சமூகத் தடைகள் அவர்களின் இயக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. இதனால் காதல் என்பது

தனிப்பட்ட உணர்வு மட்டுமல்லாமல் அது சமூகச் சூழலுடனும் தொடர்புடையது என்பதை இந்நாடகம் வெளிப்படுத்துகிறது.

முடிவுரை

கொரோனா பெருந்தொற்று தனிமைப்படுத்தலை மருத்துவ நடவடிக்கையிலிருந்து சமூக அனுபவமாக மாற்றியது. தனிமைப்படுத்தல் உடல் பாதுகாப்பை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தாலும், அது மனித உறவுகளின் இயல்பில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது என்பதையும் தனிமைப்படுத்தலின் விளைவுகளில் தகவல் தொடர்பின்மை முக்கியமானதாக அமைந்தது என்பதையும் ஆய்வின் முடிவுகள் காட்டுகின்றன. நேரடித் தொடர்பு குறைந்தபோது செய்தி, காத்திருப்பு மற்றும் எதிர்பார்ப்பு ஆகியவை மனித உறவுகளில் அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றன. 'ரோமியோ-ஜூலியட்' நாடகத்தில் பிளேக் கதையின் பின்னணியாக மட்டும் அமையவில்லை. அது கதாபாத்திரங்களின் இயக்கத்தையும் தகவல் தொடர்பையும் கட்டுப்படுத்தும் சமூகச் சக்தியாகச் செயல்படுகிறது. துறவி ஜான் செய்தியை எடுத்துச் செல்ல முடியாத சம்பவம், பெருந்தொற்று சூழலில் தகவல் தொடர்பு முறிவின் இலக்கிய வடிவமாகக் கருதப்படலாம்.

கொரோனா கால அனுபவம் 'ரோமியோ-ஜூலியட்' நாடகத்தைப் புதிய சமூகப் பார்வையில் வாசிப்பதற்கான வாய்ப்பை வழங்குகிறது. இரு காலங்களும் வரலாற்று ரீதியாக ஒன்றல்ல என்றாலும், தனிமை, பிரிவு, காத்திருப்பு, அன்பு மற்றும் தொடர்பின்மை போன்ற பொதுமனித அனுபவங்கள் அவற்றை இணைக்கின்றன.

கொரோனா பெருந்தொற்று மனித சமூகத்திற்கு நோயின் தாக்கத்தை மட்டுமன்றி, மனித உறவுகளின் மதிப்பையும் உணர்த்திய காலமாக அமைந்தது. தனிமைப்படுத்தல், சமூக விலகல், பயணக் கட்டுப்பாடு போன்ற நடவடிக்கைகள் நோய்த்தொற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதில் முக்கியமானவையாக இருந்தாலும், அவை மனிதர்களின் அன்றாட உறவுகளையும் தொடர்புகளையும் மாற்றின.

இத்தகைய அனுபவத்தின் வெளிச்சத்தில் 'ரோமியோ-ஜூலியட்' நாடகத்தை ஆராயும்போது, அதன் பிளேக் பின்னணி புதிய பொருளைப் பெறுகிறது. துறவி ஜான் தனிமைப்படுத்தப்படுவதால் செய்தி ரோமியோவைச் சென்றடையவில்லை. தகவல் தொடர்பின் இந்த முறிவு காதலர்களின் துயர முடிவை உருவாக்கும் முக்கியக் காரணியாகிறது. எனவே இந்நாடகத்தை வெறும் காதல் துயர நாடகமாக மட்டுமே வாசிப்பதைத் தாண்டி, பெருந்தொற்று, தனிமைப்படுத்தல், சமூகத் தடை, தகவல் தொடர்பின்மை மற்றும் மனித உறவுகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வாசிக்க முடியும்.

கொரோனா காலம் நமக்கு உணர்த்திய முக்கியமான உண்மை என்னவெனில், மனிதர்களை உடல் ரீதியாகப் பிரிக்க முடியும். ஆனால் அன்பு, நினைவு, எதிர்பார்ப்பு மற்றும்

உறவுகளுக்கான ஏக்கம் ஆகியவற்றை முழுமையாகத் தனிமைப்படுத்த முடியாது என்பதாகும். இதே பொதுமனித உணர்வுகளே ‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ நாடகத்தையும் காலத்தைக் கடந்து வாசிக்கச் செய்கின்றன.

எனவே கொரோனா பெருந்தொற்றையும் ‘ரோமியோ-ஜூலியட்’ நாடகத்தின் பிளேக் பின்னணியையும் இணைத்துப் பார்ப்பது இரண்டு வரலாற்றுக் காலங்களை வலுக்கட்டாயமாக ஒன்றாக்குவது அல்ல. மாறாக, வெவ்வேறு காலங்களில் பெருந்தொற்று மனித உறவுகளில் ஏற்படுத்தும் தனிமை, பிரிவு, காத்திருப்பு, தகவல் தொடர்பின்மை மற்றும் அன்பின் ஏக்கம் போன்ற பொதுமனித அனுபவங்களை அடையாளம் கண்டறிய முடிகிறது.

மேற்கோள் நூல்கள் / References

Balasubramanian, K. V. *Research Methodology*.

- [1]. DeWall, Nichole. “The Plague in Romeo and Juliet: ‘The Day Is Hot’.” *ANQ: A Quarterly Journal of Short Articles, Notes and Reviews*, vol. 36, no. 3, 2023, pp. 334–338. DOI: 10.1080/0895769X.202.1983717.
- [2]. Sayed, Magdy Gomaa. “Drama in Quarantine: Exploring the Traumatic Impact of Plague on William Shakespeare's Romeo and Juliet.” *Journal of Faculty of Arts, Beni-Suef University*, 2024. DOI: 10.21608/jfabsu.2024.197352.125.
- [3]. Shakespeare, William. *Romeo and Juliet*. V. O. Chidambaranar Library, Chennai.¹
- [4]. The Indian Express Tamil. “Corona Symptoms: What Are the Guidelines for Isolation?” 2020.
- [5]. பாலசுப்பிரமணியன், கு. வே. *ஆய்வியல் நெறிமுறைகள்*.
- [6]. ஷேக்ஸ்பியர், வில்லியம். *ரோமியோ-ஜூலியட்*. வ.உ.சி. நூலகம், சென்னை.
- [7]. தி இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் தமிழ். “கொரோனா அறிகுறி: தனிமைப்படுத்தல் வழிமுறைகள் என்னென்ன?” 2020.

References

- [1]. Shakespeare, William. *Romeo and Juliet*. V. O. Chidambaranar Library, Chennai.
- [2]. Balasubramanian, K. V. *Research Methodology*.
- [3]. *The Indian Express Tamil*. “Corona Symptoms: What Are the Guidelines for Isolation?” 2020.
- [4]. DeWall, Nichole. “The Plague in Romeo and Juliet: ‘The Day Is Hot’.” *ANQ: A Quarterly Journal of Short Articles, Notes and Reviews*, vol. 36, no. 3, 2023, pp. 334–338. DOI: 10.1080/0895769X.202.1983717.
- [5]. Sayed, Magdy Gomaa. “Drama in Quarantine: Exploring the Traumatic Impact of Plague on William Shakespeare's *Romeo and Juliet*.” *Journal of Faculty of Arts, Beni-Suef University*, 2024. DOI: 10.21608/jfabsu.2024.197352.125.